

A SMAFC Magyar Népköztársasági Kupát nyert csapata, állnak: Tóth Kálmán intéző, Trokán Pál, Zárai Károly, Balsay István, Bakonyi Gábor, Krasznai Ferenc edző, Varga Sándor, Kovács Imre, Takáts Péter, Koloszar József, Pirkhoffer János szakosztályvezető. Guggolnak: Bakk László, Balogh Sándor, Orbay László, Tvordy György, Kisteleki Péter, Káldy József.

2014.02.11. - **Negyvenöt év után játszott ismét kupadöntőt soproni csapat a férfi Magyar Kupában.**

Akkor a SMAFC nyert, a hétvégén az SKC kikapott, de emiatt nincs ok a szomorkodásra.

Negyvenöt évvel ezelőtt, 1969-ben nyert Magyar Kupát a SMAFC férficsapata. Akkor talán senki nem gondolta azt, hogy majdnem fél évszázad telik el a következő MK-fináléig. A hétvégén Pécsen a Soproni KC hatalmas bravúrt végrehajtva bejutott a sorozat döntőjébe, ahol végül egylabdás meccsen maradt alul a jelen magyar férfi kosárlabdázás egyik, ha nem a legjobb csapatával, a Szolnokkal szemben.

A mostani eredmény kapcsán – párhuzamba állítva a korábbi sikerrel – a '69-es diadal egyik főszereplőjét, Bakonyi Gábort kérdeztük, hogyan látja ezt az MK-ezüstérmet.

„Nagyon örülök neki, ezúton is szeretném gratulációmát tolmácsolni mindenki felé, akinek köze van ehhez a szép eredményhez – kezdte Bakonyi Gábor. – Nagy dolog ez, hiszen a mi sikerünk mellett eddig emlékeim szerint még két bronzérem jutott a soproni férfi kosárlabdázásnak, az egyiket '67-ben, a másikat '68-ban szerezte. Második hely, ezáltal döntő viszont azóta nem jött össze.”

Bakonyi Gábor az elmúlt időszakban már csak ritkán jár ki a meccsekre, a tévében sem tudta most nézni a nyolcas döntő meccseit, de a híreket azért követi.

„Teljesen kompetens így nem vagyok a témában, de soproniként természetesen a szívemen viselem az eredményeket. Ráfért már a férfiakra egy ilyen kiugró eredmény, az elmúlt időszakban akadtak azért döccenők, de most úgy fest, kialakult egy jó csapat, mely a bajnokságban is sokra viheti” – folytatta a korábbi kiváló kosárlabdázó, majd sportvezető, akinek most már a család az első.

„Hetvenkét éves elmúltam, több mint harminc évet lehúztam a sportágban. Mostanában jutottam el arra a pontra, hogy a család került az első helyre, utánuk jönnek a barátok, a kertészkedés, a szőlészkedés, borászkodás, valamint a tenisz. Jól éreztem magam a kosárlabdában, de úgy vagyok vele, mindenből megárt a sok. A SMAFC meccseire sem igazán járok ki, pedig a szívem csücske igazán az egyetemi gárda" – tette hozzá Bakonyi Gábor, aki a saját nevelésű játékosokat azért hiányolja az egész mezőnyből.

„Egy kicsit azt sajnálom, hogy ma már nem a helyiekre alapoznak egy-egy klubot, gyakorlatilag a külföldiek döntenek a bajnoki és a kupahelyezésekről. A mi időnkben szinte mindenki kötődött valamennyire a városához, így mi Sopronhoz, az egyetemhez. Később is, ha kimentem a csarnokba, s megnéztem egy meccset, vagy a játékost, vagy a szüleiket ismertem jól, volt kötődésem. Ez most nincs meg, de tudomásul vettem, hogy a világ ma már csak ilyen. Mindent az anyagiak határoznak meg. Ha valakinek van pénze egy jó légiósra, az több helyet jelenthet a bajnokságban. Szerencsére most Sopronnak kijött a lépés, bízzunk benne, hogy tartósan ott tud maradni a legjobbak között idehaza" – mondta a korábbi kupagyőztes, aki azt is reméli, nem kell újra ennyit várni egy döntőre.

„Negyvenöt év hosszú idő, bár abban az időszakban, mikor mi nyertünk, nem azon gondolkodtunk, mikor lesz a következő döntőse a városnak, de mi sem hittük, hogy ennyi év telik majd el, hogy soproni gárda az aranyéremért játszhasson. Ezt az eredményt viszont már senki nem veszi el tőlük, én csak azt kívánom nekik, hogy amellett, hogy élvezzék egy kicsit ezt a sikert, dolgozzanak keményen, hogy mihamarabb még nagyobb siker részesei lehessenek a játékosok" – mondta végezetül Bakonyi Gábor. Szabó Gábor